

РЕШЕНИЕ

№ 2301

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **6274** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. Г. Чамова – Т. от [населено място], депозирана чрез процесуалния ѝ представител – адв. А. Г., управляващ съдружник в Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“, САК срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002222003662-091-001 от 23.02.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С. – В. А. В. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с Решение № 620 от 15.05.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (Д“ОДОП“) – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), относно установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за данъчен период 2019 г. с общ размер 223,98 лева, от които 173,90 лева – главница и 50,00 лева лихви за забава.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на Ревизионния акт в оспорената част, с която органите по приходите са приели, че жалбоподателката Т. е имала задължение да декларира установените в хода на ревизионното производство приходи от продажба на лично движимо имущество – авточасти на бракуван след претърпяно застрахователно събитие автомобил. За удостоверяване на тези факти са представени документи, издадени от отдел „Пътна полиция“ при СДВР и от застрахователното дружество. Твърди се, че получените

средства не подлежат на облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ с оглед инцидентния характер на извършените продажби на движимо имущество. Според процесуалния представител на жалбоподателката, незаконосъобразно органите по приходите са отказали да приложат разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 2, б. "а" от ЗДДФЛ, според която от облагаемите доходи следва да бъдат изключени получените от продажба или замяна на движимо имущество, доколкото в конкретния казус се касае не за моторно превозно средство, а за части на бракуван автомобил. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на РА в обжалваната част и присъждане на направените разноски, съобразно представените доказателства към списъка по чл. 80 от ГПК (л. 73 – л. 75).

В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката – адв. В. И. поддържа направеното искане в жалбата и съображенията, с които е обосновано.

Ответникът – директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП - С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна, а обжалваният РА за издаден при спазване на процесуалните изисквания и правилно прилагане на материалния закон. Застъпва становище, че представените документи от застрахователното дружество и отдел „Пътна полиция“, макар да установяват факта на прекратяване на регистрацията на превозното средство - 26.08.2019 г., за което се твърди да е придобито по време на брака на жалбоподателката, не са достатъчни, за да послужат като доказателство за основанието, на което са преведени сумите по банковата сметка на жалбоподателката, а именно - продажба на автомобилни части от моторното превозно средство с прекратена регистрация. Поставя се акцент върху липса на отразяване на основание при нареждането на превода от 1 260 лева. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в съдебното производство, въпреки своевременното уведомяване за насрочването му.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна :

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002222003662-020-001 от 18.07.2022 г. (л. 16 и л. 1, папка Приложение № 1), връчена по електронен път на 01.08.2022 г. (л. 17 и л. 2, папка Приложение № 1). Заповедта е издадена от В. А. В. – началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – [населено място], оправомощена да изпълнява функции на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед на директора на ТД на НАП – С. № РД-01-128 от 18.02.2020 г. (л. 18 - л. 19).

Ревизията е повторна, възложена на органи по приходите, служители на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – [населено място], в изпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № 1051 от 04.07.2022 г. на директора на Д „ОДОП“ – С., с което е отменен РА № Р – 22220421003902-091-001 от 22.02.2022 г. (л. 165 – л. 168, папка Приложение № 1), издаден въз основа на констатациите в РД № Р-22220421003902-092-001 от 07.12.2021 г. (л. 170 – л. 185, папка Приложение № 1).

Възложена е на екип с ръководител главен инспектор по приходите А. Л. И. и е с предмет – съпоставка на имущество и доходи на М. Г. Чамова – Т. за периодите 01.01.2016 г. - 31.12.2017 г. и 2019 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22002222003662-020-002 от 27.10.2022

г. (л. 20 – л. 21), връчена електронно на 31.10.2022 г. (л. 20), органът по приходите възложил ревизията е удължил срока за завършване на ревизията – до 30.12.2022 г.

Резултатите от ревизионното производство са отразени в Ревизионен доклад № Р-22002222003662-092-001 от 16.01.2023 г. (л. 22 – л. 33), връчен електронно на 27.01.2023 г. (л. 33-гръб) заедно с приложените към него доказателства.

Посочено е, че М. Г. Чамова – Т. е местно физическо лице, по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, с постоянно местоживеене в Република България – с постоянен и настоящ адрес в [населено място]. Омъжена е. Не е регистрирана по ЗДДС. За ревизираните периоди 2016 г., 2017 г. и 2019 г. в представената справка от КАТ не са отразени данни да е била страна по договори за покупко – продажба на МПС. В информационните масиви на НАП е било регистрирано трудово правоотношение на М. Т. с „Т и Н Кар“ ООД, ЕИК[ЕИК] на длъжност „продавач консултант“, считано от 10.01.2003 г. (справка по чл. 62, ал. 5 от КТ). Отчетено е, че дружеството осъществява икономическа дейност „търговия на едро с части и принадлежности за автомобили“. Органите по приходите са констатирани, че за ревизираните периоди за жалбоподателката са подавани осигурителни декларации, с които са начислявани задължителни осигурителни вноски и данък общ доход.

В изпълнение на указанията на директора на Д „ОДОП“ в ревизионното производство са извършени насрещни проверки на трети лица:

- К. Г. К. – документирана с Протокол № П-22002322147088-141-001 от 01.09.2022 г. (л. 146, папка Приложение № 1), към който са приложени писмени обяснения, копия на договор за паричен заем от 10.08.2016 г. и разписка за получена сума от жалбоподателката (л. 149, л. 150 и л. 149-гръб, папка Приложение № 1);

- К. С. П. – документирана с Протокол № П-04000422149191-141-001 от 13.09.2022 г. (л. 151, папка Приложение № 1), към който е приложен Протокол № 1782493 от 19.08.2022 г. за посещение на постоянния и деклариран от лицето адрес в [населено място] (л. 155, папка Приложение № 1),

- С. Т. Д. – документирана с Протокол № П-222221122147065-141-001 от 25.08.2022 г. (л. 138, папка Приложение № 1), към който са приложени писмо – отговор и копия на предварителен договор за покупко – продажба на НИ, банково удостоверение от 17.08.2022 г. издадено от У. Б. за нареден на 22.05.2017 г. от жалбоподателката превод на сума като капаро (задатък, съгласно т. 3.2 /1/ от Предварителен договор за покупка на НИ) по сметка на съпруга ѝ (л. 141, л. 142 – л. 144 и л. 145, папка Приложение № 1),

Присъединени са по опис с Протокол № Р-22002222003662-П.-001 от 10.01.2023 г. (л. 156, папка Приложение № 1) документите от първото ревизионно производство приключило с отменения с Решение на директора на дирекция „ОДОП“ - РА № Р-222204210039019-091-01 от 22.02.2022 г.

При извършената съпоставка на имущественото и финансово състояние на задълженото лице за 2016 г. органите по приходите не са установили несъответствие между получените и декларираните доходи и извършените разходи от жалбоподателката. Несъответствия не са установени и за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. (л. 29).

В констативната част на Ревизионния доклад е посочено, че и за 2019 г. не са установени различия между получените доходи и извършените разходи (л. 30-гръб).

За документално доказани приходи са приети (л. 29):

- 6 013,50 лева – трудови възнаграждения от „Т и Н Кар“ ЕООД,

- 6 672,37 лева – доходи от извънтрудови правоотношения, декларирани в справки по чл. 73 от ЗДДФЛ,
- 57 392,25 лева – получени кредити от банки,
- 25 000,00 лева – получени преводи от съпруга Т. Т.,
- 1 739,00 лева - недеklarиран доход – получени преводи за авточасти от Г.П.Г. в размер на 479,00 лева и от П.А.П. – 1 260,00 лева.

Органите по приходите са отчетели следните разходи за периода:

- 17 309,25 лева – за издръжка, вкл. разходи чрез ПОС
- 309,66 лева – разходи за застраховки
- 140 лева – разходи за екскурзии
- 4 070 лева – превод към Н. П.
- 3 438 лева – превод към С. И.
- 150 лева – превод към Р. Чамова
- 6 619 лева – превод към А. Г. М.
- 3240 лева – превод към Р. К.
- 1 100 лева – превод към Н. С.
- 2 700 лева – превод към Т. Т. – съпруг
- 53 927,89 лева – изплатени кредити към банки

Въз основа на тези констатации е направен извод, че от документално доказаните приходи в размер на 96 817,12 лева – 1 739 лева – получените преводи от Г. П. Г. и П. А. П. представляват облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, който подлежи на деклариране и на облагане по чл. 48, ал. 1 във вр. чл. 17 от ЗДДФЛ. С тези констатации е обосновано предложение за увеличаване на общата годишна данъчна основа за 2019 г. със сумата 1 739 лева – доход, подлежащ на облагане, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, жалбоподателката е депозирала Възражения срещу констатациите в Ревизионния доклад, които са обсъдени подробно в мотивите на издадения Ревизионен акт и са приети за частично основателни (стр. 2 – стр. 9 от РА, л. 34-гръб – л. 38 от делото).

Ревизионният акт е издаден, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, като електронен документ от органа, възложил ревизията – В. В. и от ръководителя на ревизията - главен инспектор по приходите при ТД на НАП – [населено място] – А. И. (л. 34 – л. 41). Подписан е с електронните подписи на участвалите при издаването му органи по приходите. Връчен е електронно на жалбоподателката М. Т. на 27.02.2023 г. (л. 41). За основателни са приети възраженията ѝ относно:

- коректното отразяване на постъпилите и изплатени суми по кредитна карта, въпреки че е отчетено, че корекциите не водят до промяна на облагаемия доход, както и на констатираното съответствие между получените доходи и извършените разходи (стр. 3 и стр. 5 от РА, л. 35 и л. 36 от делото);
- допуснатата техническа грешка в РД относно преведените суми през 2019 г. на съпруга Т. Т. – 1 660,00 лева, а не 2 770,00 лева (стр. 7 от РА, л. 37 от делото);
- правилното отразяване на оборотите по дебитната карта, което е довело до промени в констатациите за 2016 г. и 2017 г., но не се е отразило на установения облагаем оборот, както и на установеното съответствие между доходи и разходи;
- правилното отразяване през 2019 г. на получена сума от 4 755,00 лева от Р. К., което не се отразява на облагаемия доход, а и на констатацията относно съответствието между доходите и извършените разходи.

С Ревизионния акт са установени данъчни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 173,90 лева за данъчен период 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г.

С жалба, заведена с вх. № 94-М-175 от 09.03.2023 г., депозирана чрез директора на ТД на НАП – С., РА е оспорен пред директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. (л. 55 - л. 59). С Решение № 620 от 15.05.2023 г. (л. 11 – л. 14), връчено електронно на 17.05.2023 г. (л. 15) РА е потвърден в оспорената част относно определените задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 година.

В съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателката (л. 70 – молба от 19.07.2023 г.) е представено заверено копие от Удостоверение рег. №433200-66888 от 14.06.2023 г. издадено от началника на сектор „ППС“ към Отдел „Пътна полиция“ – СДВР (л. 71), в което е отразено, че в централната база на АИС – КАТ, лек автомобил „Х. ЦР-В“ с рег. [рег.номер на МПС] , с № на рама SHSRD97606U121460 и № на двигател 22A220221192 от 26.08.2019 г. е с прекратена регистрация „след изплатена щета“.

Описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК (Решението е връчено на 17.05.2023 г., а жалбата е заведена с вх. № 53-04-383 от 30.05.2023 г.), от процесуално легитимирано лице – пълномощник на адресата на оспорения Ревизионен акт, с правен интерес от оспорването, при наличие на предвидената в чл. 156, ал. 2 от ДОПК абсолютна процесуална предпоставка за допустимост - приключило обжалване по административен ред.

Съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на Ревизионния акт е лимитиран в хипотезата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК и включва - преценка относно компетентността на органа, спазване на изискванията за форма и съдържание, както и на процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

Ревизията е възложена от компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК – началник на сектор в ТД на НАП – С. и е извършена от органи по приходите при ТД на НАП – С. в съответствие с изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК.

Валидността на електронните подписи на органите по приходите, положени на издадените електронни документи ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА, се установява от представените удостоверения, приложени на л. 43 – 54 от делото. Не се оспорва от жалбоподателката и процесуалния ѝ представител, включително и по реда на чл. 184, ал. 2 от ГПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Обжалваният РА е издаден в изискуемата от закона форма и отговаря на съдържанието по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които предпоставят отмяната му. Органите по приходите са изпълнили задълженията си по чл. 3 и чл. 5 от ДОПК за обективно и пълно изясняване на всички факти от значение за правилното прилагане на материалния закон. В констативната част на Ревизионния доклад са изложени подробни мотиви - неразделна част от Ревизионния акт, посредством които се допълват съображенията за наличие на основание за облагане по реда на чл. 48, ал. 1 във вр. чл. 17 от ЗДДФЛ на установените облагаеми доходи по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ - преведените суми от лицата Г. П. Г. и П. А. П..

Спорният въпрос в настоящия казус е - Достатъчна ли е информацията в представените в хода на ревизионното производство документи, издадени от

застрахователното дружество (л. 384, папка Приложение № 2) и от отдел „Пътна полиция“ при СДВР (л. 384-гръб, папка Приложение № 2 и л. 71), за да се приеме за установено основанието, на което жалбоподателката твърди, че е получила тези суми и че за тях е приложимо изключението по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ. Не се спори по факта, че сумите не са декларирани и не е плащан данък за тях. Твърди, че такъв не се дължи, доколкото са получени след продажба на части втора употреба на бракуван семеен автомобил, след пътно-транспортно произшествие (застрахователно събитие). Настоящият съдебен състав е на становище, че представените документи от застрахователното дружество и от отдел „Пътна полиция“ при СДВР могат да се ползват като косвен източник на информация за твърдените факти от жалбоподателката – продажба на части от бракувания автомобил, доколкото установяват факта на настъпило застрахователно събитие, както и последвалото прекратяване на регистрацията. Същевременно нито един от тези документи не съдържа данни, които могат да бъдат свързани с процесните преводи на суми по банковата сметка на жалбоподателката, за да установят основания за ползване на данъчното предимство по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ. Доколкото в ДОПК не са предвидени норми, разпределящи доказателствената тежест между страните в процеса, приложими са общите принципи, регламентирани в ГПК и АПК. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК задължава административния орган и лицата, за които оспореният акт е благоприятен да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Изключение от общите принципи на разпределение на доказателствената тежест е хипотезата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, която е неприложима в настоящия казус.

В тежест на ревизираното лице, съгласно чл. 154 от ГПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК, е да докаже фактическите обстоятелства, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. В конкретното ревизионно производство не са представени съпътстващи документи, които позволяват да бъде изяснено твърдяното от жалбоподателката основание за получените приходи от други източници, по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, за да се ползва от предвиденото изключение по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ.

Анализът на относимите доказателства, събрани в ревизионното производство и представените пред настоящия състав, дава основание да се приеме, че обжалваният РА е материално законосъобразен. Органите по приходите са установили, че не са налице предпоставки за ползване на данъчно предимство по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ по отношение на установените недеklarирани приходи от други източници, с които законосъобразно са увеличили облагаемият доход за 2019 г.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл. 161 от ДОПК, в тежест на жалбоподателката следва да се възложи заплащането на юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 400 лева, предвиден в чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. Чамова – Т., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 4, ап. 11, депозирана чрез процесуалния ѝ представител – адв. А. Г., управляващ съдружник в Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“, САК срещу Ревизионен акт № Р -22002222003662-091-001 от 23.02.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. – В. А. В. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с Решение № 620 от 15.05.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, относно установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за данъчен период 2019 г. с общ размер 223,98 (*двеста двадесет и три лева и деветдесет и осем стотинки*) лева, от които 173,90 (*сто седемдесет и три лева и деветдесет стотинки*) лева – главница и 50,00 (*петдесет*) лева - лихви за забава.

ОСЪЖДА М. Г. Чамова – Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 11, на основание чл. 161, ал. 1, предл. второ от ДОПК **да заплати** на Национална агенция за приходите сумата от 400 (*четиристотин*) лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на основание чл. 160, ал. 7, изр. второ, предл. първо от ДОПК.

СЪДИЯ: